

Ένα διαφορετικό Σκοτάδι

Κείμενο: Λίνα Κατσή

Εικονογράφηση:
Παναγιώτης Τσαούσης

Γλαρόλυκοι

Λίνα Κατσή

"Ένα διαφορετικό Σκοτάδι"

Εικονογράφηση: Παναγιώτης Τσαούσης

Επιμέλεια: Μάρω Κατσή

Άδεια χρήσης: Creative Commons BY-NC-SA 4.0

(Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή)

Ανεξάρτητες Εκδόσεις Γλαρόλυκοι

Ιανουάριος 2023, έκδοση 1η

ISBN: 978-618-86336-3-67

Ένα ανάγνωσμα για την κατανόηση της φοβίας για το σκοτάδι και το άγνωστο.

Μέσα στο σκοτάδι μπορείς να βρεις φωτεινές ψυχές.

Μια φορά και έναν καιρό ήταν το μικρό Σκοτάδι που δεν μπορούσε να βγει έξω στον κόσμο, γιατί φοβόταν τους ανθρώπους. Ένωθε πολύ μόνο του και ήταν θλιμμένο. Οι γονείς του, η μαμά Νύχτα και ο μπαμπάς Βράδυ, ανησυχούσαν πολύ.

-«Τι θα κάνουμε Βράδυ; Το παιδί μας φέρεται τόσο αλλόκοτα. Πραγματικά ανησυχώ πολύ!»

είπε η μαμά Νύχτα.

-«Μην αγχώνεσαι, γλυκιά μου Νύχτα. Θα το λογιέψουμε».

-«Μα είναι δυνατόν να φοβάται να βγει έξω;»

-«Θα βρεθεί λύση. Θα τα καταφέρουμε μαζί.

Ας πάμε να του μιλήσουμε!» είπε ο μπαμπάς Βράδυ.

Οι γονείς πήλσίασαν το δωμάτιο του μικρού Σκοταδιού και το είδαν κρυμμένο κάτω από το κρεβάτι του.

-«Αχ, καλό μου» είπε με πόνο η μητέρα του.

-«Γλυκό μου παιδί, τι σου συμβαίνει;» είπε ο πατέρας του με ήρεμη και γλυκιά φωνή.

Το Σκοτάδι βγήκε ελάχιστα από τη δική του κρυψώνα, για να μιλήσει με τους γονείς του.

-«Μαμά, ξέρω ότι ντροπιάζω και εσένα και τον μπαμπά.

Πραγματικά λυπάμαι πολύ, αλλά δεν μπορώ να κάνω αλλιώς!» είπε το μικρό Σκοτάδι και ξέσπασε σε κλάματα. Τότε η μαμά Νύχτα το πήρε αγκαλιά και ο μπαμπάς Βράδυ του χάιδεψε το κεφαλάκι προσπαθώντας να το ηρεμήσει. Ήταν ανήσυχoi και πηηγωμένοι με τον πόνο που ένιωθε το μονάκριβό τους.

-«Καλό μου, γλυκό παιδί! Δεν ντροπιάζεις ούτε εμένα, ούτε τον μπαμπά σου. Αλλά θέλω να μου πεις τι σε φοβίζει τόσο πολύ» ρώτησε με απορία η μαμά Νύχτα.

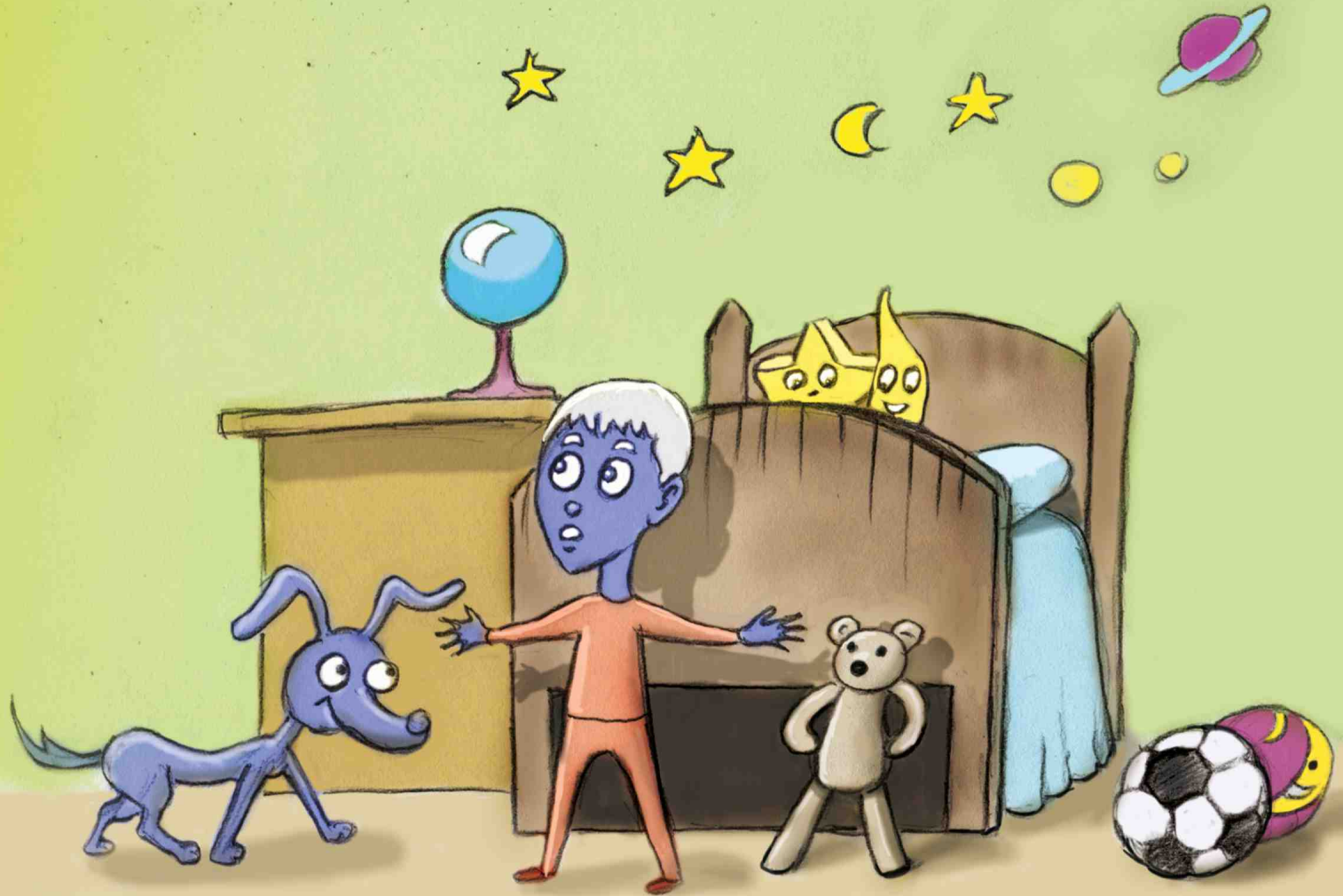
Το Σκοτάδι πήρε μια ανάσα και αφού σκούπισε τα δάκρυά του εξομολογήθηκε:

-«Μαμά μου και μπαμπά μου, θα σας πω ό,τι σκέφτομαι και με στεναχωρεί πολύ. Κάθε φορά που είναι η σειρά μου να βγω έξω, για να καλύψω τη θέση του ήλιου και του φωτός, βλέπω τους ανθρώπους να με αποφεύγουν και τα μικρά παιδάκια να ουρλιάζουν όποτε είμαι κοντά τους. Δεν καταλαβαίνω γιατί με φοβούνται τόσο πολύ!» είπε με τρεμάμενη φωνή το Σκοτάδι.

Η μητέρα κοίταξε το Βράδυ στα μάτια και προβληματισμένα απάντησε:

-«Αχ μικρό μου Σκοτάδι, οι άνθρωποι σε φοβούνται επειδή, όταν είσαι κοντά, δεν μπορούν να δουν καθαρά και τρομοκρατούνται με την αίσθηση ότι μπορεί να τους επιτεθεί κάποιος και να τους κάνει κακό».

-«Αφού εγώ το μόνο που κάνω είναι να καλύπτω το φως, για να μπορέσουν να κοιμηθούν ήσυχoi και γαλήνιοι» αποκρίθηκε το μικρό Σκοτάδι με παράπονο στα μάτια.

Τότε ο μπαμπάς Βράδου του απάντησε:

-«Το ξέρω παιδί μου. Μην τους παρεξηγείς. Δεν ξέρουν ότι είσαι άκακο και δεν σκοπεύεις να τους πειράξεις».

-«Το μόνο που θέλω είναι να πάψουν να με φοβούνται»
είπε παραπονεμένο.

-«Καλό μου, φοβάμαι ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει εύκολα. Πολλοί φοβούνται και εμένα και τη μαμά σου»

είπε το Βράδου. Τότε η μαμά Νύχτα αποφάσισε να διηγηθεί μια ιστορία στο μικρό Σκοτάδι.

-«Πριν πολλά-πολλά χρόνια ήταν η πρώτη μου φορά να εμφανιστώ στη Γη και ήμουν τρομοκρατημένη.

Τότε ο μπαμπάς σου ήταν να φύγει, γιατί εγώ τον αντικαθιστούσα. Με είδε ανήσυχη και αγχωμένη.

Προσπάθησε να με ηρεμήσει λέγοντάς μου ότι όλα θα πάνε καλά. Έτσι κι έγινε μονάκριβό μου, όλα πήγαν καλά».

Το Βράδου χαμογελώντας σε αυτή την ανάμνηση κράτησε το παιδί του και το χέρι της γυναίκας του

κοιτάζοντάς τους στα μάτια. Τότε είπε με

ένα γλυτό χαμόγελο:

-«Σκέψου ότι χάρη σε εσένα όλα τα γλάσματα στον κόσμο μπορούν να ξεκουράσουν τα ματάκια τους. Γιατί κάθε φορά που τα κλείνουν, εσύ απλώνεσαι και τους ηρεμείς. Οπότε είσαι τόσο αναγκαίο για τη χαλάρωσή τους».

Τότε το Σκοτάδι κοίταξε στα μάτια τους γονείς του και είπε γεμάτο έκπληξη:

-«Δεν ήξερα ότι τους κάνω καλό!» και στο πρόσωπό του σχηματίστηκε ένα μεγάλο και φωτεινό χαμόγελο.

-«Οπότε δεν είναι κακό να φοβάσαι. Σκέψου μόνο ότι αξίζει αυτό που κάνεις!» μίλησε για μια ακόμα φορά η μαμά Νύχτα.

-«Ναι μαμά, σήμερα θα πάω εγώ στη δική σου βάρδια!»
είπε αποφασιστικά το μικρό Σκοτάδι.

Η μητέρα του έκπληκτη το αγκάλιασε και του είπε:
-«Όχι μόνο δε μας ντρόπιασες, αλλά με την ευαισθησία
και τη γενναιότητά σου μας κάνεις τους πιο
περήφανους γονείς στον κόσμο!»

-«Όμορφο και μονάκριβό μας, θα έρθω εγώ μαζί σου στη
βάρδια και θα μείνω δίπλα σου» είπε γλυκά ο μπαμπάς Βράδυ.

-«Σας ευχαριστώ τόσο πολύ για όλα! Είμαι τόσο τυχερό
που σας έχω γονείς!» είπε χαμογελαστά.

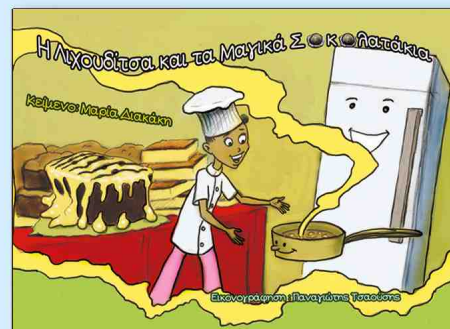
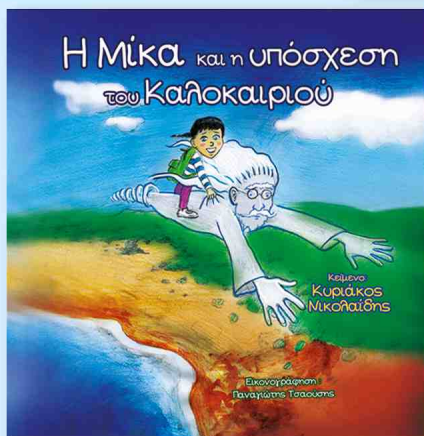
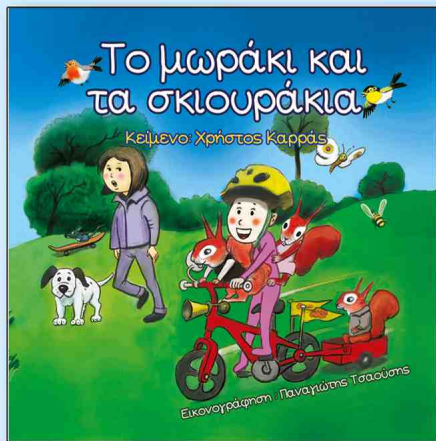
Τότε το μικρό Σκοτάδι αγκάλιασε τους γονείς του και
πήγε να απλωθεί μαζί με τον πατέρα του για
μια ακόμα φορά στον κόσμο.

-«Είμαι τόσο ευτυχισμένος που σε έχω παιδί μου!»
είπε συγκινημένος ο μπαμπάς Βράδυ.

Τότε το Σκοτάδι γεμάτο θάρρος και σιγουριά ξεκίνησε
να εμφανίζεται στα μάτια των γλασμάτων όλου
του κόσμου, για να μπορέσουν να κοιμηθούν.

Η αίσθηση ότι οι γονείς του το υποστηρίζουν και
ότι χαρίζει ηρεμία σε όλο τον κόσμο
το έκανε ευτυχισμένο.

Από τις εκδόσεις Γλαρόλυκοι
κυκλοφορούν επίσης οι τίτλοι:

Το μωράκι και τα σκιουράκια

Το μωράκι και τα σκιουράκια -Χριστούγεννα

Η Μίκα και η υπόσχεση του καλοκαιριού

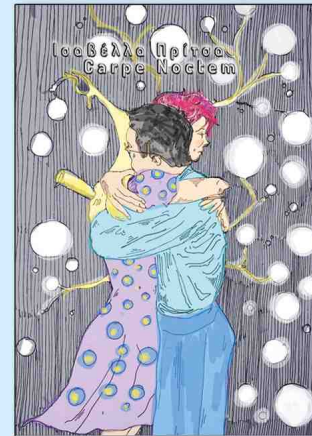
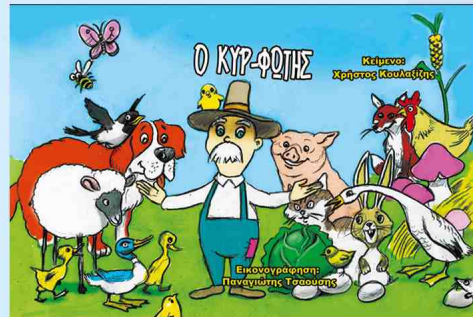
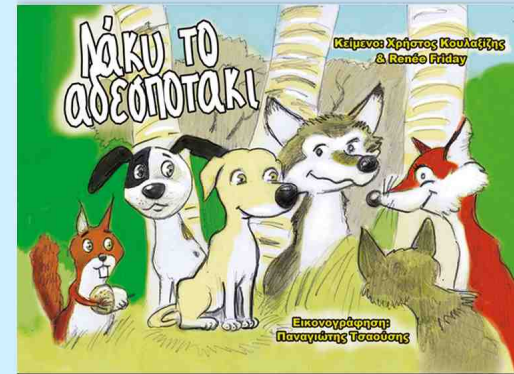
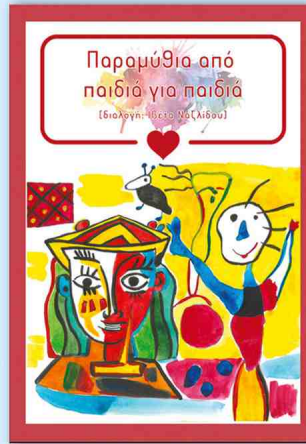
Λάκου το αδεσποτάκι

Ο ΚΥΡ ΦΩΤΗΣ

Η Λιχουδίτσα και τα μαγικά σοκολατάκια

Παραμύθια από παιδιά για παιδιά

Carpe Noctem

Γλαρόλυκοι

glarolykoi.net

Λίνα Κατσή

linktr.ee/linn_k

facebook.com/lina.katsi.5

Παναγιώτης Τσαούσης

facebook.com/panagiotis.tsaousis.3

fb page: Panagiotis Tsaousis Artworks

instagram.com/noircaptain

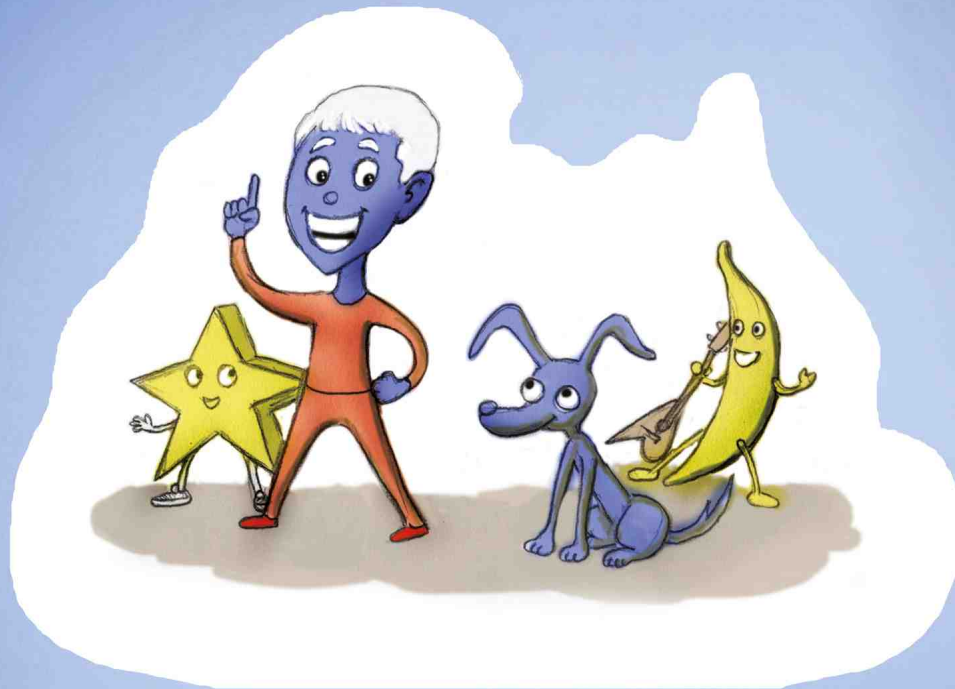
Γραμματσειρά: Aka-AcidGR-DiaryGirl

aka-acid.com

Άδεια χρήσης

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/

Ελεύθερη λογοτεχνία, ελεύθερος πολιτισμός, ελεύθεροι άνθρωποι. ♥

Γλαρόλυκοι

978-618-86336-3-6